

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 1/2011 -23 pàgines

Sessió extraordinària del dia 2 de febrer del 2011

El dia 2 de febrer del 2011, dimecres, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió extraordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 6/2011, que és el següent:

1. Examen i votació del Projecte de Llei de creació d'un sistema de garantia de dipòsits per a les entitats bancàries.

2. Examen i votació del Projecte de Llei del pressupost per a l'exercici del 2011, així com del Projecte de pressupost del Tribunal Constitucional i el del Consell General pel mateix exercici.

3. Examen i votació de l'esmena a la totalitat formulada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, President del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, al Projecte de Llei dels procediments especials relatius al reconeixement i a l'execució de decisions en matèria de pensions compensatòries, dels efectes civils del segrest internacional de menors i de la custòdia de menors.

4. Examen i votació de l'esmena a la totalitat formulada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, President del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, al Projecte de Llei de modificació de la tarifa general de taxes sobre el consum.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Josep Dallerès Codina i Esteve López Montanya, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Franz Armengol Avellana
M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sra. Roser Bastida Areny
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
M. I. Sr. Josep M. Bringué Millat
M. I. Sr. Jordi Cadena Bons
M. I. Sr. Joan Cartes Ivern
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sra. Anna Dolsa Montanya
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sr. Albert Font Massip
M. I. Sr. Joan Gabriel Estany
M. I. Sra. Montserrat Gil Torné
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sra. Celina Mandicó García
M. I. Sra. Conxita Mora Jordana
M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet
M. I. Sra. M. Pilar Riba Font
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sra. Bibiana Rossa Torres
M. I. Sr. Amadeu Rossell Tarradellas
M. I. Sr. Joan Torres Puig

També hi és present el M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Pere López Agràs, Ministre d'Economia i Finances; Xavier Espot Miró, Ministre d'Afers Exteriors i Relacions Institucionals; Vicenç Alay Ferrer, Ministre Medi Ambient, Agricultura i Patrimoni Natural; Susanna Vela Palomares, Ministra d'Educació i Cultura; Gerard Bàrcia Duedra, Ministre d'Ordenament Territorial, Víctor Naudi Zamora, Ministre d'Interior, Sílvia Eloisa Bonet, Ministra de Salut, Benestar i Treball, i Claudi Benet Mas, Ministre de Turisme, Comerç i Indústria.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Mariona González Reolit, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16h10)

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Mariona González.

Acte seguit passem, doncs, al punt 1 de l'ordre del dia.

1. Examen i votació del Projecte de llei de creació d'un sistema de garantia de dipòsits per a les entitats bancàries.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 4/2011, de 14 de gener. Exposa l'informe el Sr. Carles Blasi Vidal, nomenat ponent per part de la Comissió.

Teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 30 de desembre, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, em va nomenar ponent del Projecte de llei de creació d'un sistema de garantia de dipòsits per a les entitats bancàries, i com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la comissió.

En el decurs de les reunions celebrades el 30 de desembre del 2010 i el 11 de gener del 2011, la Comissió Legislativa ha analitzat el Projecte de llei i les 12 esmenes que li han estat presentades per part del Grup Parlamentari Reformista.

D'aquestes: 1 esmena s'ha aprovat per unanimitat;

1 esmena no ha estat aprovada; i de les 10 esmenes que han estat retirades, 8 ho han estat per ser transaccionades i aprovades per unanimitat i 2 ho han estat per ser transaccionades i aprovades per majoria.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió aprovat per unanimitat, el text del qual es sotmet avui a la consideració d'aquesta cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi.

Passem a les intervencions dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Estem davant d'un projecte de llei que reforça encara més la seguretat del nostre sistema financer i de fet tant el grup parlamentari reformista com el d'Andorra pel Canvi vam consultar els agents socials afectats i atès que les esmenes que va entrar el grup parlamentari reformista eren idèntiques a les que anàvem a entrar nosaltres ens vam centrar a donar els hi suport.

Esmenes que finalment van ser degudament transaccionades a la Comissió de Finances i per aquest motiu avui podem donar el nostre vot favorable a aquest text tal i com ha estat esmenat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sr. Daniel Armengol teniu la paraula.

El Sr. Daniel Armengol:

Sí, Gràcies Sr. síndic.

Seré breu gràcies al Sr. Nomen que ha explicat la nostra feina.

Un cop més el nostre grup parlamentari després d'una ronda de reunions amb la societat civil va decidir, doncs, fer 12 esmenes a aquest projecte de llei, les 12 úniques esmenes que es van presentar, malgrat el Govern ja hagués assegurat per activa i per passiva que estava consensuat amb tots els interlocutors, la qual cosa va ser, va resultar ser no ben bé certa.

Totes les esmenes en el sí de la Comissió han estat consensuades i han estat aprovades en el sí de la Comissió la majoria d'elles per unanimitat. Demostrant, doncs, que el projecte de llei que quedarà un cop aprovat avui amb el nostre vot favorable en una llei molt més àgil, duradora i acceptada per tots, tant pels que l'han d'aplicar com pels que hauran de vetllar per la seva aplicació.

Així doncs avui quedarà complert el compromís que vàrem adquirir des del nostre grup parlamentari el passat 28 de desembre amb el grup parlamentari socialista i amb el cap de Govern, amb clau d'estat i de compromís tal i com s'ha fet en el decurs d'aquesta tímida legislatura.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Armengol.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Jordi Font teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, és pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata una satisfacció la culminació d'aquesta llei que pensem que dona ja pràcticament per enllestida el desplegament jurídic necessari en un sector tant important per al país com és el sector bancari i financer.

Pensem que amb les lleis que s'han aprovat en aquesta legislatura i altres que ja ho havien estat a l'anterior, aquest sector, si més no, avui en dia està preparat per fer front a l'aproximació a Europa que tant desitgem i que sembla ser que és inevitable per un sector tant important com és el sector financer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font.

Alguna intervenció per part de Govern? Sí, Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Tots som conscients de la sòlida solvència i liquiditat que les entitats bancàries tenen al nostre país. Només cal llegir les memòries de les entitats bancàries i fixar-se en les seves ratios. No es pot posar en dubte la curosa gestió i conservadora

filosofia que aquest sector sempre ha demostrat al llarg de la seva història.

Tanmateix era necessària una garantia més directa cap al consumidor de serveis bancaris i en certa mesura un apropament a un sistema més semblant als usats pels països desenvolupats, donant resposta a una demanda que durant anys s'ha vingut efectuant tant per part dels clients de les entitats que són conscients dels nivells de solvència i de liquiditat de les nostres entitats.

També cal recordar les recomanacions que en aquesta matèria fa el Fons Monetari Internacional i que la finalitat d'aquest projecte de llei és la de reforçar la imatge del sector i doncs indirectament la imatge del país i la garantia vers els grups foranis i en definitiva pel total dels clients.

Aquest projecte de llei planteja per primer cop l'establiment d'una garantia directa per al reemborsament de dipòsits dels titulars de comptes d'entitats bancàries en cas que aquests esdevinguin indisponibles.

Aquest projecte de llei fixa una garantia directa per als clients titulars de dipòsits i d'inversions que d'acord amb l'evolució dels referents europeus en concret la Directiva 94/19-CE modificada per les directives 2000/1-CE i per la directiva 2019/14-CE estan en constant evolució i que proposen uns llindars de cobertura de 100.000 euros per dipositari i de 100.000 euros per inversor.

Aquest fons s'inicia amb una aportació inicial de 94,1 milions d'euros i mitjançant aportacions anuals es preveu que arribi a un límit màxim de l'1% de la base de càlcul entesa com el 100% dels dipòsits coberts més el 5% dels valors en custòdia. Tanmateix el treball parlamentari ha establert un llindar màxim de 200 milions d'euros pel fons, un llindar que es preveu assolir dins d'uns 13 o 14 anys.

Es tracta d'un sistema exposat que es preveu que actuï mitjançant l'abonament dels corresponents imports garantits en casos d'intervenció o liquidació forçosa de les entitats adherides.

També cal destacar que és un sistema d'adhesió obligatòria per a les entitats bancàries autoritzades a operar al Principat d'Andorra.

Així mateix el projecte de llei preveu la creació, organització i funcions d'una comissió gestora dels sistema de garantia que formada per membres de l'ABA i l'INAF serà l'encarregada de gestionar el bon funcionament del sistema, representar els membres del sistema en els procediments concursals que afectin a membres insolvents del mateix, controlar el supòsits en que els beneficiaris tenen dret a percebre els imports o calcular els imports que s'han de fer a cada beneficiari i els imports anuals de

la reserva en garantia que ha de mantenir cada entitat membre del sistema.

També és rellevant el privilegi concursal dels beneficiaris i dels membres del sistema establert en aquest projecte de llei.

En tot cas a la vista de les intervencions dels grups parlamentaris, el Govern celebra que un projecte de llei que és molt important per al nostre país, serà molt important en la propera visita del Fons Monetari Internacional que es preveu a la tardor de l'any vinent que Andorra tingui aprovat aquest projecte de llei i que aquest és un avenç molt significatiu en el sentit que Andorra es situa en punta en un qüestió fonamental com és la garantia de dipòsits. Hem de recordar que les directives comunitàries que esmentava anteriorment estableixen el llindar de 100.000 euros a a partir de l'1 de gener de 2011, així doncs no ha estat sempre així però aquesta vegada Andorra arriba als estàndards europeus just al moment en que ho estan fent els altres països que des del primer de gener del 2011 també tenen que respectar aquest llindar dels 100.000 euros coberts ja sigui per dipòsit com per inversions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

A la vista de les intervencions proposo l'acceptació del projecte per assentiment de la cambra. Així és, doncs, queda adoptat per assentiment.

Passem al punt següent de l'ordre del dia.

(A un quart de cinc de la tarda, s'incorpora a la reunió el Sr. Jaume Serra Serra)

2. Examen i votació del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2011, així com del Projecte de pressupost del Tribunal Constitucional i el del Consell General pel mateix exercici.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 3/2011, de 14 de gener.

Exposa l'informe el Sr. Amadeu Rossell Tarradellas, nomenat ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

El Sr. Amadeu Rossell:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 11 de gener, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost...

El Sr. síndic general:

Perdó!

Demanaria que el públic que està a la sala dels passos perduts que no fes tant de soroll si us plau.

Sr. Amadeu teniu la paraula.

El Sr. Amadeu Rossell:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 11 de gener, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, em va nomenar ponent del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2011, i com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la comissió

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de la reunió celebrada el dia 11 de gener del 2011 ha analitzat el Projecte de llei i les esmenes que li han estat presentades.

Al Projecte de llei s'han presentat un total de 3 esmenes per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

De les esmenes presentades: 2 esmenes s'han aprovat per majoria i 1 esmena ha estat retirada per ser transaccionada i aprovada per majoria.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió aprovat per unanimitat, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Amadeu Rossell.

Passem a les intervencions dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, Sr. Eusebi Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Una vegada desitjaria que la vida fos com una escala, és a dir, tenir la seguretat de saber que després del primer graó vindrà el segon i així successivament de forma simple, previsible, lineal. I dic que a un a vegades li agradaria que això fos així ja que a partir d'aquest model lineal regit per la lògica les coses podrien esdevenir de la següent manera. Primer graó, Govern presenta un segon pressupost de continuïtat amb un dèficit de 82,5 milions d'euros. Segon graó,

l'oposició tomba el pressupost. Tercer graó, el cap de Govern dissol el Consell General i convoca eleccions anticipades. Quart graó, puja un Govern d'unitat. Cinqué graó, Andorra recupera l'esperança vers un futur pròsper.

Lamentablement per tots, la realitat actual no és lineal. De fet durant aquests quasi dos anys de legislatura hem hagut de veure amb perplexitat com es fragilitza el nostre estat de dret constitucional.

Anem a pams. La llei general de les finances públiques no contempla anar dos anys seguits amb dotzenes parts o el que és el mateix amb prorroga pressupostària. La única manera de solucionar-ho és modificant la llei. Per fer-ho hi ha només dos camins. Un projecte de llei, és a dir per iniciativa de Govern. Una proposició de llei, és a dir per iniciativa d'un grup parlamentari. Govern no ha presentat cap projecte de llei de modificació de la llei general de les finances públiques. Per la seva banda el Grup Parlamentari Andorra pel Canvi vam presentar una proposició de llei de modificació d'aquesta llei per posar solució a aquesta situació de buit legal. Malaauradament la proposició de llei no va prosperar.

El Consell de Ministres, per això aprova el decret 28 de desembre del 2010 pel qual s'aprova el reglament d'aplicació de l'article 22 de la llei general de les finances públiques del 19 de desembre del 1996 pel període de prorroga pressupostària de l'exercici 2011, és a dir, el reglament de prorroga per l'any 2011. I això ho recull el BOPA del dia 5 de gener, vigília de reis, una bona data per a publicar coses que han de passar desapercebudes si pot ser.

Però no va passar desapercebut, i el mateix dia Andorra pel Canvi avisem per escrit al síndic. Els serveis tècnics del Consell General estudien el text i efectivament detecten el conflicte de competències constitucionals que representa aquest reglament en la seva integritat i especialment en els seus apartats 3.2, 4.2, 6.1 i 6.2.

El síndic demana un informe extern a un catedràtic constitucionalista de referència que no deixa lloc a dubte i textualment ens diu: "El reglament de Govern suposa una invasió dels poders constitucionalment reservats al Consell General en matèria pressupostària. Suposa una conculcació del principi d'especialitat temporal i d'annualitat dels pressupostos i constitueix una vulneració dels poders que la Constitució atorga al Consell General.". També ens confirma que segons l'article 78 i concordants de la llei qualificada del Tribunal Constitucional en primer lloc el Consell General pot dirigir un requeriment a Govern per a que derogui el reglament i en cas que no ho faci ha d'interposar un conflicte de competències o atribucions davant del Tribunal Constitucional.

I aquest decret canvia el sentit de les coses. Recordaran les intervencions que vam fer durant el debat de totalitat del pressupost del dia 29. Això va ser el dia 29 de desembre anterior al 5 de gener. Aquest decret canvia l'escenari i ens obliga, fins i tot, a canviar l'estructura tradicional de les intervencions en les votacions del pressupost. Fins ara totes les sessions de votació del pressupost, les argumentacions es centraven en parlar de què passaria si el pressupost presentat era aprovat. Però per primera vegada ens toca parlar tant del que passa si el pressupost s'aprova com del que passa si el pressupost no s'aprova.

Efectivament, si el pressupost s'aprova, si aquesta sala aprovem el pressupost el que passa és que Govern segueix amb uns ingressos d'uns 300 milions i unes despeses d'uns 400 milions com sempre. En aquest cas concret es generarà segons els càlculs de Govern un dèficit de 82 milions i mig d'euros que computarà ja al ja clàssic increment anual d'aproximadament 100 milions d'euros del deute públic. Com sempre queda sense concretar com es finançaran els altres quasi 100 milions d'euros per pagar les fases de les grans obres públiques que s'hauran de pagar al llarg del 2011.

Resumint, si aprovem el pressupost aprovem que tot segueixi igual, és a dir continuar gastant sense haver-hi criteri, recordem el famós viatge a Nova York i l'hotel Mandarin entre d'altres, i sense cap plantejament a mig termini per reduir el deute.

Ara anem a l'altra banda. Si no s'aprova el pressupost, què estaria permetent aquesta sala en aquest escenari? Doncs ens trobaríem en la situació que amb un simple edicte Govern aprovi un reglament que prorrogarà un seguit d'actuacions per fer despeses, en concret crèdits pressupostaris del 2009, suplementos de crèdit i crèdits extraordinaris del 2009 i del 2010. Que a partir d'aquest reglament, al llarg de l'any 2011 Govern tingui permís per un total d'entre 410 i 460 milions de despeses depèn com s'interpreti diferents apartats d'aquest reglament molt per sobre del permís a gastar que li donaria el pressupost que recordem era de 381 milions.

Així amb aquest reglament Govern, en lloc de fer un dèficit de 80 milions d'euros que és el que contempla el pressupost, el pot fer d'entre 100 i 150 milions. I finalment el que aconseguim és que es debiliti fins a l'extrem la imatge del nostre estat de dret, ja que en el cas que Govern no derogui el decret, el Consell General es veurà obligat a portar-ho davant del Tribunal Constitucional per invasió de competències. Efectivament, si Govern porta la situació a aquest extrem, el Tribunal Constitucional haurà de dictar sentència. Segons els terminis la sentència pot veure la llum al voltant dels mesos de

maig o juny del 2011. Si el Constitucional segueix els mateixos criteris que els serveis tècnics d'aquest consell, que aquests propis consellers i que un catedràtic de referència, aleshores haurà de declarar nul el decret de Govern.

Arribats a aquest punt, s'obriria una complexa judicialització de totes les despeses que Govern ha fet des de l'1 de gener del 2011 sota la base del seu reglament amb perjudici dels proveïdors de béns i serveis de Govern i sobre tot de la imatge de l'Estat.

Resumint, si no s'aprova el pressupost i Govern no deroga el seu reglament aleshores tenim un dèficit que pot voltar els 150 milions, en lloc dels 82 milions de dèficit que ens planteja el pressupost. I anem a sobre a un procés constitucional que amb tota probabilitat acabarà amb Govern responnent dels seus actes davant del Constitucional.

Per tot plegat la nostra posició no pot ser més clara i contundent. Ni tècnica ni políticament es pot posar Andorra en aquesta situació.

Per tant Govern ens obliga a escollir entre el foc i les brases per dir-ho planerament.

Aprovem el pressupost o no, i sobretot si anem amb el decret inconstitucional de Govern, ningú dubta que a mitjans de l'any 2011 Andorra tindrà una situació pressupostària legalment complicada, diguem-li dolenta, i caldrà que el nou Govern que surti de les eleccions sigui un Govern d'unitat, un Govern fort, fort per a fer totes les reformes legislatives que caldran per donar sortida al desgavell pressupostari al qual ens aboca Govern en aquests moments.

En aquest sentit des de Andorra pel Canvi hem volgut contrastar la viabilitat d'un Govern d'unitat, ja que aquest Govern tindrà una inevitable punt programàtic que serà el de donar viabilitat pressupostària a Andorra precisament.

Entenem que la situació atípica i extrema a la que ens ha portat Govern, amb aquesta doble prorroga pressupostària, amb aquest reglament tret de la màniga, ha servit per detonar, ha servit com a detonador per a que totes les forces de centre obrin les portes als imprescindibles pactes preelectorals territorials que es concretaran definitivament en el moment en el que el cap de govern convoqui oficialment les eleccions.

En tot cas Andorra necessita el Govern d'unitat per assolir les reformes legals essencials en molts aspectes i especialment com ja hem manifestat per arreglar els problemes de les finances públiques que ens deixarà aquest, m'atreveixo a dir, desgovern.

Recordem que el Sr. Síndic ja ha requerit a Govern per a que derogui aquest reglament i si Govern no ho fa abans del proper dia 15 de febrer, aquest Consell

General estarà obligat per llei i per ètica a portar a Govern davant del Tribunal Constitucional.

Per tant abans de continuar amb aquesta sessió, entenem que Govern hauria d'aclarir davant de tota la ciutadania i dels seus representants assentats en aquesta sala, si Govern té intenció de derogar el seu reglament o almenys els articles 3.2, 4.2, 6.1 i 6.2, o si obligarà a aquest Consell General a portar-lo davant del Tribunal Constitucional.

En concret demanem a Govern si pot desmentir el que va dir el seu portaveu conforme a que Govern no pensava fer cap modificació de fons del reglament, que tan sols pensava fer algunes modificacions de forma però que en cap cas, pensava derogar els quatre articles conflictius. Si Govern entén que no ha de desmentir al seu portaveu, aleshores entendrem, que Govern no faci cap comentari d'aquesta qüestió. Així ho entendrem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Voldria recordar tan sols que no estem en una sessió de control de Govern, sinó que estem al punt 2 de l'ordre del dia, Examen i votació del Projecte de Llei del pressupost per a l'exercici del 2011, així com del Projecte de pressupost del Tribunal Constitucional i el del Consell General pel mateix exercici.

Em permeto, vist que s'ha parlat del síndic i de sindicatura, em permeto recordar que el tràmit que està en curs, és un tràmit que entra dins de la normalitat total, que no és el primer cas que sindicatura doncs planteja davant del Tribunal Constitucional, si arriba el cas, un problema d'invasió de competències i que està dins de la total normalitat del funcionament d'aquesta casa que no és lo que m'ha semblat sentir.

Estem en un plaç. El Govern va fer... Sindicatura va fer un requeriment a Govern. Govern disposa de 15 dies per estudiar, per rectificar o per retirar el decret. En cas que no fos així, continuarà amb tota la normalitat del món el procés iniciat i que recordo no és la primera vegada que això passa en aquesta casa i que no hi ha cap votació del Consell ni cap intervenció directa del Consell en plenari referent al punt aquest.

Dit això passem, continuem amb la intervenció dels grups parlamentaris, feta aquesta precisió.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sr. Amadeu Rossell teniu la paraula.

El Sr. Amadeu Rossell:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Després de les dues esmenes a la totalitat presentades per Andorra pel Canvi i per Coalició Reformista i el debat a la totalitat celebrat el passat 29 de desembre del 2010 és possible que es repeteixin idees ja debatudes en aquella sessió i que es tornin a sentir arguments més o menys ben vestits especialment aquells que van a favor, però creiem que tot el que s'havia de dir sobre aquest projecte de pressupost està ja més que dit.

La veritat és que finalitzat el debat del dia 29 de desembre passat, estàvem a l'espera de saber que proposava el Grup Parlamentari Socialdemòcrata en les seves esmenes. Estàvem expectants sobre quins objectius, quins mitjans, quines fites plantejaven les tant repetidament justificades esmenes tècniques que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata anunciava satisfet per aquest nou capítol d'estratègia dilatòria.

Abans, però, de començar a desgranar aquestes esmenes s'hauria d'analitzar la situació i l'escenari que les envolta. Ja avanço conceptes com el de perplexitat i incredulitat per definir la situació.

És o no normal que el Grup Parlamentari Socialista presenti esmenes al pressupost del Govern al que dona suport incondicional?

Aquesta és una situació atípica, en un context atípic amb un Govern atípic. I tot per la fal·lera socialdemòcrata de fer les coses a corre cuita, sota una única forma de veure la política, fer passar el clau per la cabota.

Ens preguntem que persegueix el Grup Socialdemòcrata amb la presentació d'aquestes esmenes. Segons les explicacions ofertes per alguns dels seus portaveus més acreditats, són de caire tècnic i encaminades a arreglar algun aspecte formal. El resultat és clar. Ni vostès mateixos han pogut arreglar aquest collage de pressupost, perquè no té solució i perquè les esmenes presentades no ofereixen ni el més mínim calat exigible.

D'altra banda si el que es pretenia és forçar l'aprovació d'un pressupost de mínims, el famós pressupost de mínims socialdemòcrata ja queda palès el fracàs de la iniciativa.

Des d'aquesta bancada ja ho varem dir. No hi ha correspondència entre la realitat del que necessita aquest país i les accions que proposa aquest Govern per redreçar la delicadíssima situació econòmica.

Al 2010 hi havia desquadrament i al 2011 també, i per a que tothom ho entengui amb poques paraules, estem davant d'un pressupost que presenta més despeses de personal, més despeses financeres, més consum de béns corrents, més transferències corrents, menys inversió i una considerable reducció en l'activitat econòmica.

L'equació que ens plantejem... l'equació que es planteja el Govern Socialdemòcrata es presenta implacablement clara. Si cada cop produïm menys riquesa i alhora ens endeutem més cada cop som més pobres i cada cop estem més endeutats.

Sembla obvi, no?

Doncs aquesta obvietat s'ha convertit en realitat. La realitat que viu el nostre país avui.

Estem davant d'un projecte de pressupost presentat amb infinitat d'errors, volguts o no, amb desquadraments en les quantitats i amb altres despropòsits de principiants. Amanits a darrera hora amb unes esmenes que no han despertat ni confiança ni desconfiança ni tot el contrari, res de res, la més absoluta indiferència fruit dels desencís i de la decepció provocats per un Govern obsessiu, insegur, incapaç de fer front a la realitat al que acompanya un grup parlamentari sotmès al cop de mando.

Les esmenes que avui debatем semblen tenir un únic objectiu, allargar l'agonia d'un Govern tocat, greument tocat que cada dia porta al país a aigües més profundes i a incògnites més accentuades, allargar la legislatura a base d'estratègies, subterfugis i malabars.

No és bo ni per a qui ho intenta ni per a la resta del país. El ciutadà no vol més incerteses ni confusions programades ni veritats a mitges.

Mentre el Govern Socialdemòcrata perd el món de vista immers en les seves batalles pel poder i pel manteniment de la cadira, a Andorra som cada dia més pobres, més incapaços de generar riquesa i més submisos front a la resta de països de l'entorn.

Ja vull avançar Senyor ministre que si el gran argument ha de ser que el Grup Parlamentari Reformista no ha fet esmenes, que no ens comprometem, que volem boicotejar, que volem bloquejar, només li diré que els reformistes ens comprometem i no de paraula. Ens comprometem amb fets quan toca i quan entenem que fem un bé al país. Els acords d'intercanvi de les lleis fiscals són un bon exemple però no l'únic. També hi contenen més de 106 milions d'euros en crèdits extraordinaris i suplementes de crèdit que els reformistes hem recolzat i que han prosperat per permetre el funcionament d'un país sense pressupost i que el Govern no ha sabut ni executar.

Aquesta forma de fer responsable sí és una mà estesa. Una mà, la nostra, que pretén fer la feina per l'interès general del país, però no una mà estesa servil i submissa com aquest Govern ha demostrat que volia.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rossell.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Abans de fer la intervenció volia dir dues coses. Una, l'exercici d'un dret reconegut pel reglament del Consell General com és el d'efectuar esmenes al pressupost no crec que s'hagi ni es pugui qualificar d'estratègia dilatòria de cap manera. Segona precisió, nosaltres hem vingut avui en aquesta... en aquest moment de l'ordre del dia a parlar del pressupost no de res més.

Avui pel que sembla i veiem posarem punt i final al debat relatiu al projecte de llei del pressupost general pel 2011.

El projecte definitiu que ens arriba és cert que no difereix en essència del que vam tenir ocasió d'analitzar durant la sessió del propassat 29 de desembre ja que l'aprovació en comissió legislativa de les 3 esmenes presentades pel nostre grup parlamentari, les úniques presentades, no en varien en gran mesura els continguts.

Per tant, pràcticament tot allò que vam dir aquell dia continua tenint plena vigència, efectivament.

Tot i no repetir-les exhaustivament sí que em permetré recordar algunes de les afirmacions que vam fer, com per exemple que és un pressupost que orienta de forma decidida sobre les reformes que cal aportar per a una millor gestió de les finances públiques. És un pressupost ajustat a les necessitats de despeses prioritàries establertes aquestes en funció d'una previsió d'ingressos realistes i amb un increment del dèficit controlat. Un pressupost que inclou les mesures per marcar un nou camí pel que fa a la gestió dels recursos econòmics de l'Estat, incidint en els elements clau per afrontar la situació negativa en la qual ens trobem, amb les previsions escaients per disposar dels mitjans dedicats a la promoció i a la dinamització de l'activitat econòmica per poder dur a terme mesures destinades a la creació de noves activitats i a la diversificació empresarial o per incidir en el mateix sentit en les accions destinades a la innovació o a l'estalvi de l'eficiència energètica, només per citar alguns exemples.

Un pressupost que inclou augments més que significatius en l'àrea de producció de bens públics de caràcter social, amb un canvi de tendència clar, diàfan, respecte de pressupostos anteriors.

Així doncs és prou evident que el projecte de llei dóna una resposta adequada a les necessitats que té el país, al finançament de les accions que la ciutadania ens demana i que coincidint amb aquesta apreciació cal considerar... i considerem prioritàries.

De la mateixa manera destacàvem també aquell dia el realisme del projecte presentat a tràmit pel que fa als capítols d'ingressos i també s'ha ajustat de forma més precisa a la realitat, perquè en aquesta ocasió tal com ja es va fer ara fa un any les previsions s'han establert en base amb la projecció de la liquidació real prevista per a l'exercici anterior, en aquest cas el del 2010, amb un augment aproximat d'un 4,5% de la recaptació de l'estat i no en base a xifres fantasioses o a realitats inassolibles.

No es tracta avui, però, d'analitzar de forma més o menys detallada les xifres que el Govern va presentar en el projecte de llei, ja s'ha dit, ni fins i tot l'articulat de la llei, ja que vam tenir ocasió efectivament també d'analitzar-ho el propassat dia 29 de desembre en fer el debat de totalitat.

Avui es tracta de decidir si es vol dotar l'Estat, el Govern d'Andorra, no el Govern Socialdemòcrata, el Govern d'Andorra de l'eina imprescindible per fer front de manera ordenada i efectiva als seus compromisos i les seves obligacions.

Es tracta de valorar si estem disposats fins i tot o sobretot en el cas d'un hipotètic acabament de la legislatura abans del termini previst, si volem permetre que el país continuï funcionant d'una forma adequada des del punt de vista de la millor gestió de les finances públiques, si es vol que es puguin abordar unes polítiques constructives que queden reflectides en el document pressupostari amb les diferents dotacions que s'hi consignen, per ajudar a l'economia productiva a sortir del cul de sac en el qual es troba o per afavorir la cohesió social. Certament la no aprovació del pressupost no deixarà paralytitzat el país però sí que provocarà que la sortida del forat, de la crisi econòmica i també social, encara que l'entorn millori es vegi retardada de forma voluntària. I això és greu. Podria dir més. Això és gravíssim.

Però no hem de tenir la temptació de tractar la qüestió de forma frívola per què ens hi juguem massa. El país s'hi juga massa. L'Estat s'hi juga massa. Les empreses, és a dir els empresaris i els treballadors s'hi juguen massa. Els ciutadans s'hi juguen massa.

No voler atendre aquestes raons és una decisió legítima, totalment legítima, però perillosa i no ho és especialment per a qui la prengui, sinó per a l'estructura productiva i social d'aquest nostre país que tots manifestem estimar tant.

Ja ho sentència la dita, a vegades hi ha amors que maten. Que maten la iniciativa, que maten l'afany de superació, de fer front de forma decidida a les dificultats, però on hi ha les sobrevingudes no cal que hi n'afegim d'altres de forma conscient. Com deia, de forma decidida les dificultats que patim els que habitem en aquestes valls i que conformem una realitat política, tots plegats, que tenim l'obligació de defensar a fora, evidentment, però també a casa. Realitat política entesa en el sentit de comunitat que ha decidit afrontar de forma conjunta i ordenada un futur per fer-lo millor.

Avui qui tingui la facultat de veure una mica més enllà del propi nas pot entendre ben fàcilment que no estem debatent en primer lloc, també ho estem fent, però en un segon o tercer grau o pla, la necessitat de donar suport a un Govern o a una formació política concreta, sinó que estem analitzant la forma més convenient de donar suport a un país, a un Estat que es troba en dificultats i que l'aprovació d'un pressupost podria ajudar a superar-les.

I avui ja no hi ha camí per al canvi pressupostari, ja no estem a temps de modificar, de corregir, de proposar millores, de poder valorar una proposta alternativa, que n'estem segurs s'hauria pogut aconseguir amb bona voluntat i evidentment mitjançant el pas previ de presentació d'esmenes per part de qui legítimament discrepi del contingut del projecte de llei del pressupost presentat pel Govern.

Avui, ho acabo de dir, només ens podem manifestar amb el nostre vot sobre la necessitat i la conveniència de que el país disposi d'un pressupost.

No cal dir que el nostre grup parlamentari dirà que sí, ja que a més de compartir el contingut del projecte, en una situació negativa que en part ens ha arribat de forma sobrevinguda no hi ha marge per debats estèrils ni batalles de campanar. Hem de tenir el coratge de mirar més lluny i d'actuar en conseqüència.

Aquesta ha estat la nostra reflexió i aquest és el nostre convenciment. D'aquí una estona l'aritmètica parlamentària funcionarà i deixarà veure quines són les prioritats d'uns i altres. La nostra és ben clara. Fer passar per davant el país i l'interès general abans de qualsevol altra consideració.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez.

Per Govern, el Sr. Ministre teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Es sotmet a aprovació el projecte de llei de pressupost per l'exercici 2011, un cop elaborat l'informe de la ponència per part de la Comissió Legislativa.

Com s'ha pogut comprovar en la seva lectura, únicament el Grup Parlamentari Socialdemòcrata hi va presentar esmenes. Estem davant d'un pressupost que és doncs el presentat pel Govern en el mes d'octubre un cop s'ha millorat i subsanat aspectes de forma del mateix.

Els dos grups parlamentaris de l'oposició han rebutjat la possibilitat oferta des del Govern i des del grup parlamentari que li dóna suport en repetides ocasions de presentar esmenes per assolir un pressupost de consens o de mínims amb l'objectiu de facilitar la tasca del Govern. Govern entès com a entitat i per tant de forma desvinculada a la política dels partits polítics i/o coalicions.

El pressupost és l'eina fonamental de l'acció del Govern i és una eina que, cal recordar-ho, ho és finalment al servei dels ciutadans, dels empresaris, dels joves, dels jubilats, ja que permet que el Govern pugui desenvolupar la seva tasca i fer front a les diferents accions i actuacions que els ciutadans ens estan demanant.

Tanmateix tenim la sensació de que massa sovint s'ha menystingut aquesta eina fonamental al posar-hi per davant els interessos partidistes i l'intent continu de bloqueig de l'acció del Govern.

Ho hem explicat durant els tres anteriors debats al Consell General en relació al pressupost en que s'ha parlat molt poc del pressupost i de les seves positives conseqüències pel conjunt de ciutadans. M'ha semblat entendre de les intervencions dels grups parlamentaris que avui no és pas una excepció, hem tornat a parlar molt poc del pressupost, del seu contingut i del que suposa pels ciutadans i pels empresaris.

A més aquests dies hem assistit gairebé incrèduls a un debat quasi públic en que el pressupost s'ha emprat com a eina de negociació per a pactes electorals, aliances i coalicions. En definitiva, qualsevol qüestió menys analitzar-ne el seu contingut i menys encara el que entenem més rellevant que és la pregunta de si és bo o no per Andorra, pel nostre país, que el Govern, insisteixo, el Govern com a entitat disposi d'un nou pressupost aprovat pel Consell General.

El Govern entén que negar per segon cop al Govern l'aprovació d'un nou pressupost sense presentar cap alternativa per part de l'oposició davant del projecte

de pressupost elaborat pel Govern, és una prova evident de que no hi ha voluntat de construir sinó més aviat de destruir.

Es faria evident, un cop més, la voluntat de bloqueig pressupostari que no és altra cosa que un bloqueig a les polítiques econòmiques, polítiques socials, sanitàries, educatives, mediambientals, turístiques i d'infraestructures que el nostre país necessita.

El projecte de pressupost que el Govern ha preparat és un projecte de pressupost que atén de forma prioritària les actuacions, les necessitats actuals del conjunt dels ciutadans.

Com ja vaig exposar en el debat de totalitat del 29 de desembre els trets essencials del projecte de pressupost per a l'exercici del 2011 es resumeixen en 5 eixos. En primer lloc el reforç de les polítiques de protecció social amb un increment de l'11% respecte l'exercici anterior. En segon lloc pel suport a l'activitat empresarial i a les polítiques destinades a la dinamització i promoció de l'activitat econòmica. En tercer lloc un pressupost per fer front a les reformes estructurals. En quart lloc un pressupost orientat a la modernització i reforma de l'Administració. I en cinquè i darrer un pressupost orientat al rigor i l'austeritat en la gestió dels fons públics.

Com que sembla que els grups de l'oposició doncs no tenen interès a fer-ho entendran que el Govern vulgui exposar una vegada més en termes clars, concrets i tangibles per a que tots els ciutadans ens puguin entendre que suposa o quines previsions conté el pressupost per a l'exercici 2011.

Entre altres, el pressupost per a l'exercici 2011 suposa la construcció d'un centre de salut a Ordino, la construcció del nou centre escolar de Canillo, l'inici de la construcció del col·legi francès a Prada de Moles, la construcció de la nova seu de la Justícia al Prat del Rull, la construcció del centre Coex a la rotonda est del Túnel dels Dos Valires i el consegüent estalvi en lloguers pel Govern de gairebé 600.000 euros a l'any, la construcció de la desviació de la Massana, inversions a l'hospital per un import de gairebé 4 milions d'euros, inversions en informàtica i administració per millorar tràmits i processos administratius, la determinació dels quadres de finançament del Túnel dels Dos Valires i de la desviació de Sant Julià, el reforç de la xarxa d'atenció primària, el pla de reactivació del comerç, l'actualització de la pàgina web d'Andorra Turisme, plans de formació i capacitació destinats específicament al sector comercial, el reforç de la promoció turística a l'exterior en col·laboració amb les accions que tenen els touoperadors, polítiques energètiques destinades a fomentar l'eficiència

energètica i les energies renovables, la millora de la senyalització del patrimoni cultural i turístic, les polítiques actives d'ocupació destinades a la reinserció sociolaboral i els plans de formació i millora per adequar la demanda i l'oferta de llocs de treball, les inversions en patrimoni natural, camins rals i refugis de muntanya, el projecte de la zona esportiva d'Ordino, l'increment de la dotació pressupostària per a les polítiques de joventut, les previsions que es deriven de l'aplicació de la llei 17/2008 de la seguretat social, les pensions de solidaritat per a la gent gran, el finançament per les prestacions familiars i les pensions no contributives, els nous programes de l'escola especialitzada de Nostra Senyora de Meritxell, el reforç dels efectius i mitjans i materials al centre d'acolliment d'infants, l'estudi sobre el que s'ha d'assentar el futur model de l'escola andorrana, l'increment de recursos a l'àrea de pedagogia també per l'escola andorrana, l'increment de les beques pressupostàries destinades... de les partides pressupostàries destinades a beques i ajuts a l'estudi.

El que acabo de citar, i no és amb caràcter extensiu però són aquelles partides més... més rellevants són actuacions, inversions polítiques que es veuran seriosament afectades en cas de no aprovació del pressupost i particularment si el bloqueig promogut per l'oposició ens aboca a un escenari de dissolució anticipada.

I són exclusivament aquestes accions, aquesta llarga llista d'accions que he llegit i les seves implicacions per als ciutadans i empresaris del nostre país les que preocupen al Govern i no, i que s'entengui bé aquest punt, l'aprovació del pressupost en quant a instrument jurídic-administratiu reconvertit per alguns, com ja deia abans, en moneda de canvi per a pactes electorals sinó les accions que ja estan previstes i les seves positives conseqüències econòmiques i socials.

Tornem doncs a la pregunta que ens sembla fonamental en l'actual moment i context econòmic, és bo o no per Andorra, per al nostre país que el Govern com a entitat disposi d'un nou pressupost aprovat pel Consell General. És millor per al nostre país disposar d'un nou pressupost que permeti totes les accions que acabo de citar o pel contrari continuar amb la pròrroga pressupostària i amb els capítols d'inversió i transferències de capital a zero.

Si les respostes a les qüestions plantejades és que sí, el projecte de pressupost que avui és a tràmit parlamentari i aprovació i que podia haver estat esmenat però que no ho ha estat per part dels grups de l'oposició, és l'únic pressupost que avui en dia el Govern d'Andorra i novament en tant que entitat pot tenir per a l'any 2011.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Iniciem, doncs, un segon torn de grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, Sr. Eusebi Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

I voldria amb tot el respecte expressar la meua sorpresa quan s'ha referit sota el terme de normalitat en quant al fet de que el Consell General porti al Govern davant del Tribunal Constitucional ja que norma és allò que succeeix habitualment amb més freqüència...

El Sr. síndic general:

Sr. Nomen, li demanaria que es centrés en el punt número 2 de l'ordre del dia que és el que estem debatent. No s'està debatent cap conflicte de competències en aquest moment entre Consell i Govern.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Avui estem... és tant important parlar del pressupost com del que passa si no s'aprova el pressupost. Perquè? Per què normalment quan es parla de votar el pressupost tothom sap que si aquest pressupost no s'aprova es va per dotzaves per què això és la forma normal de treballar.

Estem en una situació atípica ja que per primera vegada a la història d'Andorra ens trobem amb la possibilitat d'anar a una segona ronda sense pressupost. Davant d'aquest escenari el que ens hem trobat és que la realitat a la que ens porta Govern és que s'ha inventat un reglament, de forma que si no s'aprova el pressupost en lloc d'anar per dotzaves es va amb aquest reglament, per tant es absolutament pertinent parlar d'aquest reglament, ja que quan es considera el pressupost tant important és saber que diu el pressupost com què passa si no es vota el pressupost i per tant entenem la pertinència d'aquesta consideració.

Per tant aquí amb el que ens trobem és que Govern ens fa escollir entre un pressupost que presenta un dèficit de 82 milions i mig o anar... o si no es vota aquest pressupost aniríem a través d'un reglament

que es va publicar el dia 5 de gener que genera un dèficit, no ja de 82,5 milions, sinó d'entre 100 i 150 milions més un conflicte constitucional. Per tant Govern ens està demanant d'escollir entre el foc i les brases. I per això hem de parlar d'aquestes qüestions.

Com sempre Govern ens contesta que estem fent un intent continu de bloqueig i que bloquegem tot el que el Govern està intentant fer aquest any, fet que crec que és molt important ja que estem parlant del pressupost de deixar molt clar que dels 23 projectes de llei que ha presentat Govern, 20 han sigut aprovats i, sobretot, atès que l'any passat no es va aprovar el pressupost, el 80% dels imports dels crèdits extraordinaris que Govern ha posat davant d'aquesta sala han estat aprovats. Per tant, home, parlar de bloqueig sembla una mica, una distorsió de la realitat.

En tercer lloc ens retreuen que no hàgim fet esmenes. Nosaltres ja li vam dir el mes de setembre que sense reformes estructurals no es pot arreglar aquest pressupost i que per tant per la via de les esmenes no es pot arreglar. Els hi vam oferir la possibilitat de fer un pacte el mes de setembre per arreglar aquest pressupost, fer les reformes estructurals necessàries, el Govern Socialdemòcrata va rebutjar aquest possible pacte per tirar tot això endavant i per tant avui estem davant d'una mort anunciada ja que el mes de setembre ja vam dir el que passaria. Aquest pressupost no es pot arreglar via esmenes, necessita reformes estructurals i per tant aquí no hi ha res de nou.

En quant a l'exercici francament demagògic que ens ha fet el ministre amb un llistat d'actuacions, totes elles molt populars i molt demandades per diferents grups de la societat, val a dir que una important majoria d'aquest llistat d'actuacions van ser ja objecte de crèdits extraordinaris al llarg del 2010. La majoria d'aquestes actuacions li van ser aprovades i el que ha passat és que Govern no les ha executat. I per què no les ha executat? Simplement si ens mirem la informació que vostès han donat a la premsa però que no ens han donat a nosaltres és que de tots els crèdits extraordinaris de l'any passat, uns 30 milions és el que s'ha liquidat i la resta no.

Per tant quan vostè fa aquest llistat de les coses que es veuen perjudicades en aquest pressupost, jo li diria, escolti, la majoria ja li han estat aprovades per aquest Consell General per la via de crèdits extraordinaris i vostès simplement no les han executat. Perquè no les han executat? Per incapacitat d'execució en primer lloc, d'això no hi ha cap dubte, això és un fet demostrat, la seva incapacitat d'execució està fora de dubte i sobretot per la manca de recursos financers, per que és clar un país arriba fins a on pot i les llistes al Papà Noel

estan molt bé, però després cal que el Papà Noel tingui la cartera per pagar-les.

Finalment constato que Govern no desmenteix les declaracions del seu portaveu... les declaracions del seu portaveu conforme Govern no pensa... no pensa modificar el reglament... el reglament de pròrroga del pressupost que és essencial ja que és l'element que s'activa si aquest pressupost no s'aprova.

Per tant donat que Govern no desmenteix aquestes declaracions això vol dir que anirem a través del Constitucional... el Consell General haurà de portar al Govern al Constitucional, això es complicarà molt, el mes de juny tindrem la sentència i en tot cas el que sí que passarà cap al mes de juny és que caldrà un Govern fort que arregli aquest desgavell.

En aquest sentit celebrem i agraïm públicament la bona sintonia que hem constatat en els darrers dies entre totes les forces parlamentàries no excloents, sintonia que es basa en un consens sobre les línies mestres programàtiques i que permetrà uns pactes preelectorals a nivell territorial i una entesa postelectoral per fer el Govern d'unitat que garanteixi un nou futur per aquest país que avui està molt pitjor que fa un any. Atès d'aquesta realitat Andorra pel Canvi votarà no al projecte de llei de pressupost i es posarà a treballar immediatament amb les altres forces polítiques no excloents i que a més permeten que l'exercici democràtic flueixi com ha de fluir per assolir un proper Govern fort i productiu després de les imminents eleccions anticipades amb les que es donarà fi a aquests dos anys de desgovern socialista.

Amb aquest no a l'actual desgovern, obrim la porta a un proper Govern d'unitat. Andorra té un gran futur davant seu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sr. Joan Gabriel teniu la paraula.

El Sr. Joan Gabriel:

Gràcies Sr. síndic.

Agraeixo al Sr. Rossell que em cedeixi la paraula ja que la intervenció l'havia preparat com a membre de la Comissió de Finances, però no voldria doncs que amb aquesta probable última sessió del Consell no deixari certes coses una mica a l'atzar.

Visquem uns moments d'incertesa, visquem uns moments, doncs, d'alentiment econòmic, no m'agradaria parlar de crisi, però hi ha la crisi. Per

sortir d'aquest mal forat en que estem tots plegats, el nostre entorn també, hi ha una sèrie de receptes. Tots els economistes, el Sr. Cap de Govern l'altre dia doncs estava a Barcelona participant d'un privilegi que una empresa de formació li va oferir, doncs va poder parlar també suposo, va tenir l'oportunitat d'escoltar i evidentment va concloure amb mi que la millor recepta per sortir d'aquest forat, la primera, és la confiança. Confiança que les autoritats, tots els que estem avui aquí, Consell, Govern, oposició, majoria, hem de donar als nostres ciutadans, a la nostra societat, als emprenedors i als treballadors. En base a aquesta confiança es crea, s'ha de crear aquest nou teixit per a aquesta nova... per aquest nou model d'economia més sostenible de la que fins ara s'ha creat i que a Andorra evidentment hi podem fer molt malgrat siguem petits.

Estem escoltant el debat al pressupost, jo en un moment donat em semblava que repetíem una mica el debat a la totalitat. Cada un pot interpretar realment el que creu més convenient o necessari, però és que clar n'hem sentit alguna que no la podem deixar passar. El Sr. Ministre ens diu que no hem fet res per presentar un text alternatiu. Ens agradaria Sr. Ministre tingui la capacitat de poder canviar la llei onze persones que estem a les files de l'oposició per poder fer un text alternatiu al pressupost, seria el primer país del món que es pot realitzar un acte d'aquest tipus. No, no està al nostre abast.

El Sr. Jaume Serra que avui segurament ens crida una mica més l'atenció del normal pel seu lloc o pel seu nou escó, però en tot cas jo crec que va defensar amb una brillantesa absoluta el fet de que no podíem fer esmenes. Amb esmenes podem dir el que ens agradaria i el que no ens agradaria, malauradament no n'hem pogut fer. Parlem de cintures, de cintures parlamentàries és pel tema que en segon lloc el cap de Govern el dia del seu discurs a la ciutadania andorrana, el dia de final d'any com l'altre dia a Barcelona diguem que se'ns ha ofert tres propostes que hem rebutjat. Carai, ens hagués agradat sentir-les aquí però malauradament no podem dir això. Sí que ho puc dir jo aquí personalment i per això li he demanat al Sr. Rossell que em deixés la paraula per si no tenia oportunitat de no tornar a intervenir que l'any passat vaig fer una proposta al Sr. cap de Govern i al president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata amb un testimoni que és el Sr. President d'Andorra pel Canvi i els hi vaig dir que em comprometia a deixar-los hi passar el pressupost, i es fa un silenci en aquesta sala i és normal, és normal perquè a mi també se m'estira una mica el pèl quan dic això i els hi puc assegurar i ho han pogut comprovar que si algun cost ha tingut ha sigut

partidista a casa nostra, a casa meva. No puc acceptar Sr. Ministre que em digui que les nostres decisions es basen en aspectes partidistes perquè el cost que personalment vaig sofrir, he sofert pel país li puc assegurar com tothom d'aquí és testimoni que no és cert.

Lamento doncs que la seva gran afirmació, les nostres files han demostrat, no només jo, sinó tot el nostre grup parlamentari que en cap moment ens hem pogut moure per aspectes partidistes, perquè justament si de algo ens podem queixar serà d'això.

Començava parlant de confiança i justament i lamento tenir que dir que realment és el que aquest Govern no està donant a la ciutadania. Vostè alava, elogia tot una sèrie de virtuts que aquest pressupost comporta i li he de reconèixer que és així, que evidentment només faltaria, només faltaria que vostès elaborant un pressupost, no hi pugui haver la seva aportació legítima com no potser d'una altra manera després d'una campanya electoral i amb un compromís de Govern de defensar tots els interessos comuns, els interessos dels col·lectius, les millores tecnològiques, les millores en medi ambient, només faltaria, però és clar em remeto una mica a les paraules del Sr. President d'APC que ens em passat durant un any, durant un any discutint crèdits extraordinaris, és a dir fent la feina que hauria de fer Govern. Ens l'ha aportat al Consell General per manca de pressupost no per bloqueig pressupostari, per manca de pressupost. El bloqueig parlamentari és que no ens vulguem asseure en una cadira a parlar del pressupost, cosa que l'any passat no va ser així i aquest any no se'ns ha proposat com a mínim amb el reglament que permetria la cortesia parlamentària i un *fairplay* que s'esperava molta gent i nosaltres també de l'equip que avui governa.

En tot cas tothom tindrem la nostra a dir, ningú li agrada la culpa, la culpa és segurament és vídua però tots tenim responsabilitat.

Jo assumeixo aquí, públicament i avui que sóc responsable i culpable i ho assumeixo del nostre grup parlamentari, i ho faig amb orgull d'onze persones, dones i homes, andorrans de bona fe que hem estat en tot moment i estarem compromesos amb el nostre país, però només d'onze... onze... n'hi ha onze, no n'hi ha més. Malauradament podem fer el que podem fer amb onze i jo crec que ho hem fet i ho hem fet molt bé, ja li he dit abans i li vull tornar a insistir.

Parlen tant vostè com el president del grup parlamentari i ens apel·len al sentiment d'Estat i els agraeixo i me'n felicito encara que sigui per temes partidistes seus, és a dir, per aguantar-se la cadira ens apel·len a un sentiment d'Estat. Comparteixo el seu neguit, és cert, cap país del món, Andorra serem l'excepció, anirem a unes eleccions sense pressupost.

És estrany, és estrany que avui en dia, en segle XXI en plena modernitat, no siguem capaços les persones que estem aquí asseguts, dones i homes d'Andorra, tots ens vestim pels peus, que no siguem capaços d'arribar a un acord per acordar un pressupost de mínims suposadament per poder anar a unes eleccions és molt trist. Jo em demano i ja no ho demano a ningú perquè probablement estarà fóra de l'ordre del dia però em demano, al que li correspon la responsabilitat de governar ha fet molt per aconseguir això? Sí, segurament a Barcelona en una empresa de formació es va dir que sí, el dia de Nadal també es va dir que sí, realment apart d'alguna tímida insinuació, si havia optat de d'assenyar-nos a negociar sense cap tipus de confiança que és el que finalment hem de retransmetre a la societat malauradament no puc dir que hi hagi hagut cap altra acció.

Se'ns insinua que en movem en base de votar un pressupost o no per aliances o desaliances polítiques. Miri, Sr. Ministre, populisme, alarmisme, estem fent política, jo fa molt temps que estic en aquesta cambra, he tingut la sort d'estar en dos llocs diferents i el que em mou avui, li prometo que sempre i ho he dit quan he començat la meva intervenció, ens moguem, ens hem mogut i ens mourem doncs per sentiments, per sentiment de país, per defensar tot allò que creiem que és just, també per la justícia, només faltaria, no per cap tipus de proposta pressupostària que pugui comptar cap tipus d'unió o desunió política. Les unions i les desunions polítiques es fan per dos coses, una legítima per la mateixa visió d'Estat, per la defensa del que a tots ens uneix, el país el que més estimem i el que volem per al nostre futur i això té una eina, que és una eina pressupostària com la que estem discutint en aquests moments que és la que ha de retransmetre la posada en pràctica, que només ho pot fer Govern, d'aquest sentiment, d'aquests valors i aquí és el camp en que nosaltres ens movem, no ens movem a cap més. Tot el demés que si hem arribat a acords parroquials o si hem arribat a acords no sé que... crec que primer que no fan part d'aquest debat pressupostari, no tenen res a veure amb aquest debat pressupostari. No li dic, digui-li vostè, ho dic a la cambra i en la meva intervenció i per més que algú vulgui fer incidència i agraïments als altres quan se'ns agraeix algo també som participants d'acceptar l'agraïment només faltaria, però no ens motiva, ni ens ha motivat ni motivarà el nostre vot cap tipus de comentari que hagi pogut sortir als mitjans de comunicació de cap tipus de possibles pactes o no, el que sí ens motiva és el que creiem millor per al nostre país.

Si creiéssim doncs que aquest pressupost que avui presenten, que van presentar que vam debatre amb

una esmena a la totalitat i que molt bé va defensar com he dit abans el company Serra i avui també ho ha fet el company Rossell li asseguro què haguéssim fet esmenes però amb esmenes no podíem arreglar aquest pressupost. No podíem. I la segona part és la confiança com ja he dit quan he començat i m'agradaria acabar amb la mateixa paraula.

S'ha començat aquest debat parlant d'escales, segurament fent el mateix símil de les escales, és a dir, ens hagués agradat que en base del temps que hem anat passant junts i que finalment també ens porta a tenir una relació humana i la relació humana és la que pot conduir a la confiança ens portés avui a haver escoltat en aquesta cambra de part d'aquesta sala dels que esteu assentats al mig de dir com a mínim, apel·lant al sentit d'Estat us fem una proposta per a que podeu com a mínim abstenir-vos en aquest pressupost i al que li toqui legislar quan s'acabi aquesta legislatura segons paraules del mateix Sr. cap de Govern que va dir que si denotava que no tenia pressupost dissoldria la cambra, poguéssim com a mínim reaccionar, ni aquesta oportunitat ens han donat.

No apel·li al sentit d'Estat com a mínim quan no el demostren.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Joan Gabriel.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Seré molt breu. No sé si el president del Grup Parlamentari Reformista es referia a la meua intervenció quan ha dit que no podia proposar un text alternatiu, jo he parlat d'una proposta alternativa, no d'un text alternatiu perquè és ben sabut de que a la llei del pressupost no es pot presentar text alternatiu.

Miri, sí que ens va proposar fa molt temps unes condicions per deixar passar un pressupost, unes condicions que vostè sap molt bé de que no es van donar i aquestes condicions no depenien exclusivament de nosaltres, si haguessin depengut exclusivament de nosaltres potser n'hauríem pogut parlar, de nosaltres i de vostès, vull dir. I és veritat que onze són onze, però onze i catorze són vint-i-cinc. Podríem parlar però no és el tema del debat avui.

Nosaltres el que ens agrada són sobretot els arguments sòlids, no les excuses, i estic convençut, ho he dit i li dic de veritat que mitjançant esmenes sí

que es pot modificar una línia del pressupost. El que crec que és veritat que s'ha de fer, des del diàleg i des de la concertació per un bé superior que és el bé del país, però jo penso que sí i no li recrimino res en aquest cas de que no tinguin aquest esperit, sinó que, clar, com que no s'han presentat no ho hem pogut constatar si era possible o no. Ens hauria agradat perquè estem convençuts que hauríem arribat a acords.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez.

Per Govern, Sr. Ministre teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

En referència al que deia el Senyor... el Senyor portaveu del Grup Parlamentari Reformista parlava de confiança. Jo volia reprendre la intervenció del Sr. Rossell quan ha parlat de la fórmula socialdemòcrata, ell parlava que la fórmula socialdemòcrata era menys riquesa i menys, i més dèficit. Doncs miri, aquesta ha estat la fórmula dels liberals dels exercicis 2006, 2007, 2008 i 2009.

El dilluns presentàvem els indicadors macroeconòmics per a l'exercici 2010 i empraré els dos termes que ha emprat vostè. Dèficit i riquesa. L'any 2010 comparat amb tots aquests exercicis serà un any en que haurà menys dèficit que els anys anteriors i és un any en que s'ha generat més riquesa. Indicadors econòmics tant importants com les importacions, com les pernoctacions, com l'entrada de vehicles, com el consum energètic o com les matriculacions de vehicles han crescut a l'any 2010 per primer cop en els darrers 3 o 4 anys. I hi ha un gràfic que està a disposició dels senyors consellers a la pàgina web del Govern amb aquesta informació d'aquests indicadors i quina ha estat la seva evolució. Per tant l'any 2010 ha marcat una doble tendència, un doble canvi de tendència respecte d'anys anteriors. Hi ha més riquesa, més activitat econòmica i menys dèficit.

Una bona manera de generar confiança també és donar suport a un pressupost. Un pressupost que té accions com les que he llegit, accions en les que vull fer una referència al que comentava el Sr. Nomen, accions absolutament noves, accions que estan contemplades en el projecte del pressupost del 2011 que res tenen a veure amb crèdits extraordinaris o suplementos de crèdits que s'hagin aprovat en aquesta cambra per l'exercici 2010. Totes les inversions que parlava anteriorment els centres de salut, els centres escolars, la zona esportiva, totes les inversions que

m'he referit i totes les actuacions són partides pressupostàries noves per a l'exercici 2011 i en referència, perquè també s'ha esmentat i és una informació que s'ha repetit diverses vegades i sense ànims de polemitzar només d'aclarir les xifres, el 94,5, exactament, el 94,5% dels imports que aquesta cambra ha aprovat en concepte de suplementos de crèdit o crèdits extraordinaris estan ja a hores d'ara adjudicats. Evidentment no estan finalitzats abans del 2010 però s'han fet els concursos, les adjudicacions i estan adjudicats amb un import del 94,5%. Hi ha alguna part de l'import que no s'ha adjudicat en part és perquè les licitacions especialment en el tema de l'obra pública, doncs com és conegut, han anat a la baixa, però pràcticament podem dir que el 100% dels imports o de les obres o de les inversions que aquest Consell General ha aprovat doncs estan adjudicades i en quant a l'import han sigut imports inferiors en alguns casos pel preu de les licitacions.

Respecte a les actituds partidistes i les esmenes que el Sr. Gabriel esmentava que un projecte de pressupost no es pot modificar amb esmenes evidentment que sí que es pot modificar amb esmenes, a Andorra i a tots els països del món es fan esmenes al projecte de pressupost, els grups parlamentaris arriben a enteses i per tant es pacten aquestes esmenes i es pacten un pressupost de mínims, un pressupost d'entesa.

Evidentment és una opció que estava damunt de la taula, una opció oferta per part del Govern, per part del cap de Govern en repetides ocasions, en tres ocasions com es va dir en l'entrevista de final d'any, en el discurs de final d'any. No ha estat acceptada. Hem parlat de pressupost de mínims, que jo és un terme que particularment no m'agrada, que no comparteixo, però un pressupost de consens o un pressupost de funcionament per tal de que el Govern, independentment de quin fos el seu color tingués un pressupost per l'any següent. D'això n'hem parlat repetidament. Qui s'ha excusat d'aquest procés, qui no ha volgut participar d'aquest procés és perquè no ha volgut fer-ho. Era evident que el primer tràmit, el primer esgraó de l'escala era que el Govern presentés el seu projecte de pressupost, però que després corresponia als grups parlamentaris presentar les seves esmenes i a partir d'aquí, el que no s'hagin fet aquestes esmenes, el que no s'hagin presentat, doncs, correspon a la responsabilitat de cadascun dels grups parlamentaris.

Vostè, jo he parlat de partidisme, he parlat dels... i diu que ho hem dit nosaltres, no ho he dit jo, és el Sr. Nomen qui ha parlat de coalicions electorals, de pactes electorals, i quan vostè intervenia, doncs, quan ha intervingut pensava que faria un desmentiment de tot això, no he llegit pas en cap mitjà de comunicació sinó que s'ha citat de manera

explícita, almenys tres vegades, de que la votació del pressupost ha girat en base a uns pactes electorals, que, ja que s'ha fet públic en aquesta sala potser estaria bé de desmentir o d'aclarir, però s'ha fet públic totes aquestes converses i aquestes negociacions del voltant del pressupost han girat a l'entorn d'uns pactes electorals als que s'hauria arribat, per arribar a aquesta decisió de votar no al projecte de pressupost.

Vostè diu que va perdre plomes o que va perdre políticament molt amb el projecte de pressupost del 2010, però jo vull parlar de les conclusions. El projecte de pressupost del 2010 no va ser votat favorablement, no va haver cap abstenció que el permetés pel que tenim... pel que sembla de les seves intervencions tampoc passarà el pressupost del 2011 i miri sí que hi ha una situació de bloqueig, una situació a la que s'ha arribat, vostè parla de bloqueig pressupostari, nosaltres hem ofert la possibilitat d'aquest pressupost d'entesa, d'aquest pressupost de mínims i per tant sí que existeix aquest bloqueig pressupostari que vostè deia al nostre entendre evidentment la responsabilitat cau de la seva banda.

Per molt que vostè ho intentés no se'n va sortir de fer que el pressupost del 2010 pogués prosperar. Tampoc ho farà el pressupost del 2011 i en tot cas han rebutjat repetidament les propostes d'un pressupost de mínims, de consens, emprem el terme que vulguem.

He parlat repetidament amb la meua intervenció de que és important que el Govern d'Andorra tingui un pressupost per a l'exercici 2011. Que això és un element de confiança, és un element de més activitat econòmica.

En tot cas qui no han fet o qui no han volgut participar d'aquest procés, qui no ha fet cap esmena en el projecte del pressupost amb unes excuses que al meu entendre, doncs, no són vàlides, han estat els dos grups de l'oposició. Per tant aquesta ha estat la seva opció, perfectament legítima, però que en tot cas cal explicar tal com ha sigut.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi ha alguna altra intervenció?

Iniciem, doncs, un nou torn de paraules.

Per Andorra pel Canvi, Sr. Ensenyat teniu la paraula.

El Sr. Carles Ensenyat:

Gràcies Sr. síndic.

En referència al comentari del Sr. Ministre de si el pressupost i els pactes territorials... miri, jo em

sembla que tot pacte polític es basa en un programa i en un projecte, no es basa en cap cas en un mercadeig del pressupost. Si vostè ho ha entès així deu ser perquè ho ha volgut llegir així, però es simplement aquest comentari, jo crec que no ha sigut així.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Enseñat.

Pel Grup Reformista, Sr. Joan Gabriel teniu la paraula.

El Sr. Joan Gabriel:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Ministre li agraeixo que m'estimuli aquella neurona que tots dos tenim que segurament ara està en plena efervescència.

Em remetré a una simple... simple testimoni del llibre d'actes i la gravació d'aquest consell perquè li he de reconèixer que la seva gran llengua esmolada davant d'aquest càrrec institucional que representa avui es fa de difícil esgrimir si no utilitzem la *filibusteria* tècnica i parlamentària doncs que vostè ens està acostumant i l'he de felicitar perquè per l'edat que té realment crec que ho fa molt bé.

Fer dir lo que no es diu... fer dir lo que no es diu, interpretar lo que no s'ha d'interpretar jo crec que diu molt de vostè i li auguro un gran futur. Gran futur, espero que no sigui en aquesta cambra perquè si segueix per aquest estil lamentablement el país no crec que és lo que més necessiti.

Miri, tots els països del món, tots, tots, inclòs el veí Espanya, ahir escoltàvem, no vaig poder escoltar però sí que se m'ha comentat, Sr. cap de Govern si dic algo que no és cert li demano excuses abans de començar. Quan el Sr. cap de Govern ens parlava de l'acord monetari a la televisió pública andorrana explicant els grans avantatges que comportaria aquest acord feia cita d'un gran president espanyol el Sr. Felipe González. Repeteixo que si dic algo que no he de dir no vaig ser testimoni de l'audiència, malauradament no vaig poder seguir però en tot cas sí que és cert que el Sr. Felipe González quan demanava... demanava d'entrar Espanya a dins d'aquest mercat europeu deia sempre una cosa i parlant amb aquest cas de la moneda i vaig al pressupost Sr. síndic, no m'escapo del pressupost, de que hi hauria una avantatja, una avantatja competitiva per a molts països, de la qual Andorra ja teníem assumida que era la multi divisa, és a dir, que quan l'espanyol sortís a Alemanya no li caldria canviar en marcs alemanys i això estalviaria uns diners per no tenir que canviar una altra vegada en

la seva pesseta, moneda original espanyola, i venia unes avantatges que li comportava la moneda i el Sr. Felipe González, crec jo, més afí a la seva ideologia política que a la meua, va viure durant molt temps al Govern, i durant molt temps al Govern en va tenir que fer moltes i afrontar situacions difícils com la que a vostès els hi ha tocat viure avui. No és mèrit seu ni culpa seva que avui la situació econòmica ens porti a l'estat en que a Andorra estem... estem immersos.

Ja he sentit abans lo que més els hi agrada que és culpar als d'abans. La gran màxima seva, el governs lliberals van fer i nosaltres hem fet. Sí, lo que vostès han fet jo crec que ha de ser de reconeixement públic. No seré jo el que ho faré, ja ho farà el seu electorat. Però lo que també és de justícia és reconèixer lo que no han fet, que esperàvem que s'havia de fer. Amb aquest pressupost vostès havien de fer i no ho han fet. Hi havien de fer i de retransmetre amb números, plasmar-ho, només ho poden fer vostès perquè nosaltres, insisteixo no podem fer un pressupost alternatiu., només podem fer esmenes i via esmena no s'arriba a un consens, i les terminologies per vostès i per nosaltres han de ser les mateixes. Quan s'esmena algo és perquè es vol millorar, perquè es vol negociar, perquè es creu que canviant una obra que s'ha de fer o una acció que s'ha de fer es pot treure aquells diners i posar-los a un altre lloc. No podem fer més. Vostès han estat a aquestes files durant molt temps. S'han queixat i algú amb insistència que segurament el reglament en el moment en que es revisi s'haurà de mirar aquesta part que a l'oposició li limita el dret, és a dir, que des de l'esmena l'únic que podem dir és que pel mateix concepte, en el mateix ministeri només poden dir gastí per això o gastí per allò, però no podem dir gastí més. No es pot. I no podem dir tregui d'aquest ministeri i posi'l a l'altre. No podem, no podem.

Estem repetint un discurs en aquesta sala, que si mira l'hemeroteca veurà que durant molts anys ha estat registrat. És una limitació reglamentària que qualsevol grup que estigui a l'oposició li toca i avui ens toca a nosaltres. I l'assumim, és adir, nosaltres via... i vostès quan hi eren, via esmena l'únic que podem fer era dir que aquells diners que vostè vol fer en aquell concepte posi'ls aquí. Nosaltres no podem fabricar via esmena un nou model de pressupost. No podem ni vostès podien ni els que vindran darrera nostre, si no es modifica el reglament, podran. A partir d'aquesta realitat podem confondre... poden conforme el formalisme i el seguiment de la llei. Només faltaria que el primer esgrao no fos presentar el pressupost al Consell. Només faltaria Sr. ministre. Quina gran veritat. Això ens deixa una mica estorats, no, de dir... de sentir la seva gran màxima, però potser abans de fer el primer esgrao hi ha un de previ que és negociar aquest pressupost. Negociar-lo

i dir, miri, volem entrar un pressupost que la llei ens ho marca que és el primer esgraó i negociant aquest primer pressupost com que no tenim majoria, perquè encara no ho han entès avui, no ho volen entendre que tenen catorze. No ho volen entendre. I no és culpa nostra que no ho vulguin entendre, doncs, miri, hi ha lo que hi ha. Hi ha catorze, continuaran amb catorze, acabaran amb catorze perquè no han sigut capaços... van començar amb una aliança, amb una aliança d'Andorra pel Canvi i el Grup Socialdemòcrata. Ja vam veure que va durar poc. Avui esperàvem expectants, també si es confirmava aquesta Andorra pel Canvi Socialdemòcrata, però hem vist que tampoc s'ha confirmat, però és clar se'ns fa una mica difícil seguir la seva teoria de confondre la legalitat... la legalitat, la legalitat, lo que impera amb la llei amb la manera i el procediment d'arribar a acords, cosa Sr. ministre i Sr. cap de Govern que el seu Govern i el seu grup parlamentari no han sabut, no han volgut o no han pogut, però en tot cas tots hem d'assumir la nostra responsabilitat.

Insisteixo i que quedi a l'acta per segona vegada, el nostre grup parlamentari i jo mateix l'assumim, la nostra, la del Grup Parlamentari Reformista, la de onze conselleres i consellers. Vostès la de catorze, la que havien de governar assumeixin la seva, nosaltres la nostra l'estem assumint.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Joan Gabriel.

Pel Grup Socialdemòcrata? No hi ha intervenció.

Pel Govern, Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Reprent el que deia el Sr. Gabriel ara al final, vostès han negat o han rebutjat, per expressar-me més correctament, fins a tres vegades la possibilitat d'entesa en matèria pressupostària. Vostès, encara que a vostè li costi acceptar-ho al dia d'avui no han fet cap esmena al projecte de pressupost. Les esmenes pressupostàries permeten arribar a acords a totes les democràcies. Hi havia un escenari damunt de la taula perfectament entès pel conjunt dels ciutadans que era el de tenir pressupost tot i havent-hi un possible escenari de dissolució i d'eleccions, doncs, pel davant i per tant aquest escenari era un escenari que estava ofert, un escenari que s'ha rebutjat i un escenari que vostès han tancat novament amb la seva voluntat o el seu intent de bloqueig al Govern. I he parlat... quan deia en la meua intervenció he parlat tres vegades des de

Govern com a entitat, és a dir, no el Govern socialdemòcrata, sinó el Govern com a entitat, per posar les coses fàcils al Govern que durant l'any 2011 tingui el nostre país i per donar missatges de confiança i d'impuls a l'activitat econòmica.

Vostès tindran les seves raons. Potser fora bo que les expliquessin o potser fora bo que hi fessin front amb aquesta realitat. En tot cas, seguint-se escudant que el pressupost no es pot corregir via esmenes com qualsevol projecte de llei em sembla que no correspon a la realitat.

I a l'inici parlava d'una aliança entre PS i APC, entès entre el Grup Parlamentari Socialdemòcrata i APC, el que passa és que la legislatura ha donat em sembla un tomb i em sembla que ara hi ha una aliança entre Andorra pel Canvi i la Coalició Reformista, que insisteixo tot i algun desmentiment que hi ha a les files d'APC que és el que hem pogut escoltar a dia d'avui, vostè diu que escoltarem les sessions i les intervencions, doncs, hem intervingut repetidament sobre aquests pactes electorals que sembla que han condicionat aquest nou bloqueig al pressupost.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Agrairia que ens centréssim en el tema que és Examen i votació del Projecte de llei del pressupost, i lo que m'estic donant compte és que estem derivant cap a coses que no toquen i a un debat que en tot cas s'està tenint als mitjans de comunicació però que jo entenc que no s'hauria de tenir aquí.

Iniciem, doncs, un quart i últim torn d'intervencions.

Sr. Eusebi Nomen, per Andorra pel Canvi, teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Sí, sí. Li prometo que jo no parlaré ni del Sr. Felipe González ni aquestes coses tant relacionades amb el pressupost.

Miri, jo el que sí que veig és que el Sr. ministre en relació al pressupost, avui el veig molt enfadat. Entenc que estigui molt enfadat i que reparteixi a tort i a dret perquè amb aquest pressupost, amb la votació que hem fet avui d'aquest pressupost constatem un fracàs de Govern, ja que el Sr. ministre i el Sr. cap de Govern passaran a la història com els que no han aconseguit ni un sol pressupost en tota la seva legislatura. Això ha sigut per motius que no hi entrarem. Ara, arribats a aquest punt jo només tinc una pregunta que m'agradaria que en un moment o altre se'ns preguntés. Atès que de les expressions que hi ha hagut no tindrem pressupost, atès que el Sr.

ministre no ha fet cap menció del tema del reglament i per tant hem d'entendre que segueix viu, li agrairia al Sr. cap de Govern que ens digui quin dia dissol aquest Consell i ell dimiteix.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Reformista, hi ha alguna intervenció? No.

Pels Socialdemòcrates tampoc.

Per Govern, hi ha alguna intervenció?

Passem, doncs, a la votació del text.

Vots a favor del projecte de llei?

Vots en contra?

Abstencions?

Recompte?

La Sra. Mariona González:

14 vots a favor i 14 vots en contra.

El Sr. síndic general:

Constatant, doncs, que hi ha un empat procedirem a una segona votació del text.

Vots a favor en segona votació?

Vots en contra?

Abstencions?

Recompte?

La Sra. Mariona González:

14 vots a favor i 14 vots en contra.

El Sr. síndic general:

Doncs, reproduint-se l'empat declaro desaprovat el projecte de llei.

I abans de passar al punt número 3 de l'ordre del dia, demanaria un moment, perquè em sembla que el Sr. Serra evacuarà la sala, si voldrien fer espai per a que pugui passar.

Se suspèn la sessió durant 15 minuts.

(A dos quarts de sis es suspèn la sessió)

(El Sr. Jaume Serra deixa la sala)

(A tres quarts de sis es reprèn la sessió)

El Sr. síndic general:

Reprenem la sessió.

Abans de passar al punt tercer de l'ordre del dia, Andorra pel Canvi m'ha demanat la retirada de l'esmena a la totalitat.

Sr. Carles Enseñat teniu la paraula.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

A la vista de que Sindicatura ha qualificat els articles que modifiquen les disposicions d'altres lleis qualificades del nostre sistema i per tant l'esmena a la totalitat no té sentit, doncs, justament demanava una qualificació d'aquests articles, voldríem demanar al Sr. síndic tingui a bé considerar la retirada tant de l'esmena a la totalitat com de les esmenes a l'articulat presentades per Andorra pel Canvi.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Enseñat.

De fet, vist que està a l'ordre del dia el que es tractaria és en tot cas si hi ha acord unànime de la cambra per acceptar aquesta retirada, doncs, de l'esmena del punt de l'ordre del dia i el que proposaria vist que també retiren, doncs, les esmenes a l'articulat de procedir a una modificació del punt 3 de l'ordre del dia passant a ser Examen i votació del text, no de l'esmena, sinó del text que en aquest cas fóra del Projecte de Llei dels procediments especials relatius al reconeixement i a l'execució de decisions en matèria de pensions compensatòries, dels efectes civils del segrest internacional de menors i de la custòdia de menors.

Si no hi ha oposició al canvi de l'ordre del dia pel que fa referència al punt número 3 es procediria doncs, en compte de debatre l'esmena, debatre directament el text vist que desapareixen les esmenes a l'articulat i el text llavors no té sentit de que vagi en comissió.

Hi ha acord per tothom?

Doncs queda modificat el punt 3 de l'ordre del dia.

Iniciem, doncs, ara l'Examen i votació del Projecte de Llei dels procediments especials relatius al reconeixement i a l'execució de decisions en matèria de pensions compensatòries, dels efectes civils del segrest internacional de menors i de la custòdia de menors.

3. Examen i votació del Projecte de Llei dels procediments especials relatius al reconeixement i a l'execució de decisions en matèria de pensions

compensatòries, dels efectes civils del segrest internacional de menors i de la custòdia de menors.

El projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 72/2010, del 26 de novembre i doncs passem directament a la intervenció dels grups parlamentaris al respecte.

Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, Sr. Carles Enseñat teniu la paraula.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

Davant d'aquest projecte de llei, APC vol fer constar que votarà sí a aquesta llei d'acompanyament als tractats que el Consell General ja va aprovar el propassat 16 de desembre.

Entenem també que és una llei important, tot i voler fer constar que aquest projecte de llei té mancances i per tant s'haurà de modificar en la següent legislatura per tal de millorar-la.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Enseñat.

Pel Grup Parlamentari Reformista, sí, Sr. Baró teniu la paraula.

El Sr. Ladislau Baró:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, aviam, en el propassat període de sessions el Parlament va adoptar tres convenis, dos de l'Haia i un de Luxemburg relatius als temes que tracta el projecte de llei.

El projecte de llei el que fa és modificar i completar el nostre dret processal de cara a poder executar les sentències estrangeres de manera que puguin tenir efectes civils a Andorra. Per tant aquest projecte de llei la seva aprovació és necessària per poder fer efectiu el contingut i els preceptes dels tres convenis referits i en aquest sentit, doncs, nosaltres entenem que a més a més corre una certa urgència de cara a protegir determinats drets dels menors, que la seva aprovació pugui ser el més ràpida possible, per això entenem que hagi estat tramitat via procediment d'urgència i aquest és el motiu pel qual no hi vam efectuar esmenes parcials tot i que com molt bé ha dit el Sr. Enseñat, doncs, hi ha alguns preceptes del mateix que han d'acabar de trobar potser un encaix més clar amb el nostre dret processal vigent en la llei qualificada de la justícia. Sense haver estat en una

legislatura que probablement s'acaba, segurament hauria valgut la pena afinar aquestes qüestions en comissió però si fem un balanç costos beneficis entenem que és millor tirar endavant el text tal com està. Ja hi haurà ocasió d'acabar-lo d'afinar a la propera legislatura o en properes legislatures, espero que sigui la propera legislatura.

I per la nostra part, bé, celebrar la decisió que ha pres Andorra pel Canvi en el sentit de retirar les seves esmenes tant la de la totalitat com les parcials i bé expressar el nostre vot favorable al projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Baró.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Franz Armengol teniu la paraula.

El Sr. Franz Armengol:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En molts dels temes que volia manifestar s'han manifestat. Només dir de que aquest projecte de llei que va directament lligat als tres convenis i malgrat és veritat que l'intitulat sembla molt complex el que fa és simplificar tots els procediments com ja s'ha dit.

Entenc de que el nostre grup parlamentari com creu fermament en tots els avanços legislatius en matèria de família i sobretot tot el que és la protecció més àmplia possible dels infants, doncs només podem que votar favorablement a aquest projecte de llei que nosaltres entenem que és un avanç considerable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Armengol.

Per part de Govern, hi ha alguna intervenció?

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No, efectivament, per agrair la voluntat del conjunt de l'arc parlamentari d'accelerar l'adopció d'aquest projecte de llei.

Quan vaig agrair en una anterior sessió també als grups parlamentaris d'haver ratificat els convenis internacionals, ja vaig recordar que sense l'adopció d'aquest text normatiu no podríem donar satisfacció o donar compliment als compromisos internacionals

que assumíem amb els convenis. Per tant avui es facilita l'aprovació de la llei i ho agraeixo.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

A la vista, doncs, de les intervencions proposo l'adopció del text per assentiment de la cambra.

Queda adoptat.

Passem al quart punt de l'ordre del dia.

4. Examen i votació de l'esmena a la totalitat formulada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, President del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, al Projecte de llei de modificació de la tarifa general de taxes sobre el consum.

El projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 2/2011, de 11 de gener. El Grup Parlamentari Andorra pel Canvi ha formulat una esmena a la totalitat que ha estat publicada en el Butlletí número 5/2011, de 21 de gener. Per defensar l'esmena formulada pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi intervé el Sr. Eusebi Nomen.

Teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Actualment els ingressos per taxes d'importació al tabac són similars a les taxes per importació de combustibles i de totes les altres mercaderies juntes. Per tant estem davant d'una important font d'ingressos per l'Estat que amb aquest increment dels impostos especials del tabac d'un 60% sobre el tabac esporgat i d'aproximadament d'un 20% sobre les cigarretes farà que els ingressos anuals provinents del tabac es situïn per sobre dels 60 milions d'euros, és a dir, aproximadament un 20% del total d'ingressos de Govern.

Govern planteja un increment de l'impost, que no de taxes sobre el consum, del 60% pel tabac que s'utilitza per a la producció de cigarretes dins d'Andorra, l'anomenat tabac esporgat.

Govern és coneixedor dels acords existents entre pagesos i fabricants segons els quals un increment d'impostos per sobre d'un determinat llindar s'ha de pagar a mitges entre pagesos i fabricants des del moment de la pujada fins al final del període de contracte anyal que finalitza cada any el dia 1 de juny.

Per tant Govern és perfectament coneixedor que tot increment dels impostos sobre el tabac per sobre d'aquest llindar que es faci fora de la darrera quinzena d'abril representa, per un costat, la inviabilitat de l'activitat dels pagesos, especialment quan es tracta d'incrementos d'impostos del 60% com en aquest cas, i per l'altre costat un sobre benefici dels importadors, distribuïdors i fabricants de tabac que poden vendre el tabac amb un major diferencial o fins i tot més car amb l'excusa... perdó, que poden vendre el tabac més car amb l'excusa de l'increment d'impostos que en realitat transfereixen en un 50% als pagesos o alternativament que no s'obtingui l'increment de preus al detall que desitja Govern per eliminar el diferencial de preus amb els països veïns ja que la meitat dels impostos els absorbeixen els pagesos en lloc de traslladar-se al preu de venda de la cigarreta.

Aquesta és la realitat amb la que ens trobem aquí a Andorra. Per tant no té sentit que Govern plantegi projectes de llei com el que ens porta sobre... com el que ens posa ara sobre la taula en el que es volen fer modificacions legislatives que comporten la inviabilitat del sector primari, és a dir de la pagesia, sense donar cap tipus de solució.

Govern ha fet un munt de taules de debat per a tot tipus de qüestions especialment com exercici bàsicament de comunicació i de justificació de qui sap què. Però hem trobat a faltar una taula de negociació real. De negociació real entre pagesos i fabricants i amb Govern per donar una sortida a l'absurda situació que els impostos que Govern ha de posar per controlar el diferencial de preus amb els estats veïns siguin traslladats a un 50% als colliters. I que per evitar aquest greuge, aquest Consell es vegi obligat a fer totes les modificacions d'impostos amb data del mes de maig. Fet que costa molts milions d'ingressos a l'Estat i en canvi aporta importants beneficis als fabricants gràcies a les demores en l'aplicació de les alces de preus.

Això ho hem vist enguany quan l'alça dels impostos especials durant aquest 2010, em refereixo quan l'alça dels impostos especials es va retardar fins al maig i l'increment d'ingressos dels impostos sobre el tabac tant sols serà d'aproximadament uns 11 milions al llarg del 2010 quan Govern en el seu pressupost tenia previst ingressar 25 milions.

Govern en realitat dona l'esquena a aquesta... a aquest fet entre pagesos i fabricants i continua legislant de forma que cal retardar l'aplicació dels increments d'impostos per no perjudicar als pagesos. I de fet el que passa és que l'Estat queda perjudicat per aquest retard en les aplicacions dels increments mentre que els fabricants i els importadors de cigarretes en surten beneficiats o molt beneficiats.

Ara ens trobem amb un nou projecte de llei de modificació de les taxes del tabac que segueix amb

l'esquema de plantejar alces superiors al llinar contractual i ho fa a la meitat de l'any tabaquer, ja que com he dit va de juny a juny. Fet que altra vegada faria inviable l'activitat dels centenars de famílies andorranes que tenen una forta activitat en la pagesia i que amb el seu dur treball preserven el patrimoni rural andorrà del que tots ens beneficiem per la seva bellesa i que tots respectem.

Aquest fet comporta que haguem de fer les esmenes a l'articulat per allargar el termini d'aplicació fins al maig com a mesura per evitar la fallida del nostre camp.

Al mateix temps, aquesta demora en el temps comporta importants ingressos pels fabricants i una important pèrdua d'ingressos per l'Estat.

Aquesta forma d'actuar de Govern no deixa de ser estranya. Tanta taula, tanta taula per buscar consens i a l'hora de la veritat amb el tabac no es fa això. I com l'altre dia el portaveu de Govern em va recordar que havia dit que denunciaria 10 casos de corrupció i que me'n faltaven uns... alguns per arribar a aquesta xifra, jo ja no me'n recordava d'això però avui per arreglar-ho denunciarem un altre... un altre cas sense que em tremoli el pols.

És ben estrany constatar que un Govern socialdemòcrata legisli en contra de col·lectius que no percep com afins, i em refereixo als pagesos perquè he vist a una sèries de persones que s'han posat a riure aquí quan jo defenia... defensava l'activitat de la gent que treballa en el camp i els invitaria a agafar l'aixada i veuries tú com deixen de riure, i al mateix temps legisli a favor de certs empresaris tabaquers estretament vinculats a les activitats professionals del despatx d'advocats del cap de Govern i en contra de l'interès general. I això és així.

No podem acceptar que altra vegada Govern presenti un projecte de llei per incrementar els impostos sobre el tabac sense prèviament haver assentat en una mateixa taula a colliters, a pagesos i fabricants per evitar una sortida al mecanisme de trasllat de les taxes sobre el tabac als pagesos que actualment segueix vigent. Per aquest motiu de fons presentem l'esmena a la totalitat a aquesta llei, al mateix temps convençuts que l'esmena no prosperarà gràcies a l'etern bloqueig dels 14 vots socialdemòcrates a les iniciatives que fem qualsevol dels altres grups parlamentaris i que donen protecció als interessos personals, en aquest cas del Sr. cap de Govern, fins i tot en casos tant lletjos com el d'avui. Hem presentat també un seguit d'esmenes a l'articulat per intentar salvar el text. Esmenes a l'articulat de les que ja en parlarem en el seu moment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sr. Amadeu Rossell teniu la paraula.

El Sr. Amadeu Rossell:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Reformista s'abstindrà en aquesta votació a l'esmena a la totalitat presentada per Andorra pel Canvi ja que el nostre grup ha presentat esmenes parcials a aquest text en concret quatre, i part dels problemes exposats i detectats per Andorra pel Canvi estan recollits en les nostres esmenes que ens agradaria poder-les discutir, poder debatre en comissió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Amadeu Rossell.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Carles Blasi teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

El projecte de llei de modificació de la tarifa general de taxes al consum proposa l'augment de les taxes aplicables als productes del tabac.

Tant Andorra com els països del nostre entorn, els impostos especials són una de les figures bàsiques de la imposició indirecta. El Sr. Nomen ha xifrat una mica el cas d'Andorra i creiem que s'ha de mantenir una pressió fiscal que tot i preservant l'atractiu comercial alhora aporti uns ingressos addicionals a l'Estat, perquè no oblidem que el tabac genera uns costos sanitaris que en part són assumits per l'Estat i per tant pel conjunt de la societat.

Així doncs vist l'increment produït pels tipus impositius a Espanya fa unes setmanes i encara més important el diferencial de preus amb França, esdevé necessària revisar l'alça d'aquestes taxes i evitar desequilibris excessius i perjudicials en l'estructura dels preus d'aquests productes i això dins la línia de la política tributària tradicionalment seguida pel Govern en el sector del tabac.

Crec que les discrepàncies manifestades pel Grup Reformista en relació al contingut del projecte de llei no són cap impediment per assolir un acord en el sí de la Comissió Legislativa, és per això i per tot això i perquè l'argumentació o potser s'escauria millor dir l'escenificació apocalíptica del Sr. Nomen no justifica de cap manera, al nostre entendre, l'esmena a la totalitat, que el Grup Socialdemòcrata no

donarà suport a aquesta esmena a la totalitat i votarà en contra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi.

Per Govern, Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern entén necessària la modificació de les taxes al consum sobre el tabac amb la voluntat de mantenir un diferencial de preus estable entre el mercat del tabac andorrà i el dels països veïns.

El Govern va considerar necessari revisar i ajustar els tipus de gravamen aplicats sobre el tabac el passat dia 5 de gener amb l'aprovació del projecte de llei de modificació de la tarifa general de taxes sobre el consum. En aquest projecte s'augmenta la pressió fiscal sobre els paquets de cigarrets rossos i negres en 0,29 euros de manera que es redueix el diferencial actual de preu de venda al públic d'un paquet de cigarrets entre Espanya i Andorra de 1,73 euros a 1,44 euros.

El diferencial de 1,44 euros manté un atractiu comercial important pels productes del tabac i alhora garanteix que l'Estat no hagi de sobredimensionar els recursos emprats en matèria de lluita contra el contraban de tabac.

De fet l'únic que s'està fent amb aquest projecte de llei és posar-nos al mateix nivell de diferencial que existia amb el nostre país veí del sud abans de la darrera modificació dels impostos que va ser a Espanya amb data 3 de desembre.

El projecte de llei també augmenta en la mateixa proporció els productes de base utilitzats en la fabricació i el tabac de per a pipa o per a via. Aquesta modificació es preveu en cas de que entrés en vigor a principis del mes de març uns ingressos addicionals per a l'Estat d'aproximadament uns 27 milions d'euros.

Per tant el Govern entén la importància d'aquesta modificació en quant a la lluita contra el contraban que és una política important per part del Govern però sobretot perquè estem parlant d'uns majors ingressos per a l'Estat. S'està produint una translació al preu per part dels fabricant d'aquests increments que estan fent els nostres països veïns i per tant, al nostre entendre i no he acabat d'entendre les motivacions i abans de preparar-me la intervenció, doncs, intentava saber quina era la motivació d'aquesta esmena a la totalitat, no he acabat d'entendre la motivació en el sentit de que em

sembla que compartim la necessitat d'augmentar aquests ingressos... que aquests ingressos que avui en dia possiblement estan recaient a mans privades ja sigui d'importadors, fabricants o venedors de tabac, doncs reverteixin cap a l'Estat i que tenim un diferencial de preu que és excessivament gran i el que fa més atractives des d'un punt de vista lucratiu les activitats il·lícites de contraban.

El Sr. Nomen ens parlava d'un contracte... un contracte el qual el Govern no coneix. El Govern no té tampoc el costum de legislar en base a contractes dins de l'àmbit privat, en tot cas el que sí entenem és que aquesta esmena a la totalitat doncs perjudica als interessos del nostre país.

Com deia anteriorment la importància d'aquests majors ingressos que representa per a l'Estat, que jo penso que és compartit pel sector tabaquer en el seu conjunt, un augment moderat que ens recupera el darrer augment que ha fet Espanya en el mes de desembre i alhora aquesta mesura com ja vam parlar amb motiu de la llei de mercaderies sensibles és la mesura més eficient de lluita contra les activitats il·lícites de contraban.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra intervenció?

Iniciem doncs un segon torn de preguntes... d'intervencions dels grups parlamentaris.

Sr. Nomen teniu la paraula per Andorra pel Canvi.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Andorra pel Canvi està totalment d'acord en incrementar les taxes sobre el tabac i així ho vam expressar en aquesta sala precisament i està clar que el diferencial s'ha de reduir perquè s'ha de mantenir uns diferencials equilibrats i a més és una font d'ingressos interessant per a l'Estat, atenant sobretot també a la despesa sanitària que comporta l'activitat de fumar.

Aleshores, en tot cas el que em sorprèn molt és que Govern no hagi assentat en una taula a tabaquers i colliters per arreglar el problema d'aquest contracte, ja que aquest contracte l'efecte que té és traslladar els increments d'impostos a la pagesia en lloc de que es traslladi el preu del cigarret que és el que es vol assolir.

Em sorprèn que Govern digui que no coneix aquest contracte perquè si Govern no coneix aquest contracte no coneix la història d'Andorra perquè aquest contracte és fruit d'una llarga història que no

vull presumir aquí de coneixement d'Andorra, però em sorprèn que Govern no conegui aquest contracte perquè so no coneix aquest contracte no coneix la història d'Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Reformista, alguna intervenció? No hi ha intervenció.

Pel Grup Socialdemòcrata? No hi ha intervenció tampoc.

Govern? No hi ha intervenció?

Passem, doncs, a la votació de l'esmena.

Vots a favor de l'esmena?

Vots en contra?

Abstencions?

Recompte?

La Sra. Mariona González:

3 vots a favor, 14 vots en contra i 10 abstencions.

El Sr. síndic general:

A la vista doncs del resultat de la votació queda desestimada l'esmena.

I tenint en compte que s'han presentat esmenes a l'articulat, el projecte de llei seguirà el seu tràmit en Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Havent esgotat l'ordre del dia s'aixeca la sessió.

(Són les 18h15)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877